

COMUNICAT DE PRESA

La 6 noiembrie 2007 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut publică Hotărârea în cauza Președintelui PSDM Eduard Mușuc (**Cererea nr. 42440/06 Musuc v. MOLDOVA**).

Eduard Mușuc a depus o plângere oficială la CEDO în data de 3 noiembrie 2006 prin care reclama detenția sa ilegală (în lipsa unei suspiciuni rezonabile că ar fi comis o infracțiune, că arestul i-a fost prelungit în baza unui demers tardiv al procurorului și în lipsa unor motive suficiente și rezonabile), volumul excesiv al cauțiunii impuse, refuzul ilegal a accesului la materialele dosarului penal și refuzul ilegal de audiere a unui martor, precum și imposibilitatea de a întâlni cu avocații în condiții de confidențialitate în cadrul CCCEC.

Reclamantul a fost reprezentat în fața CEDO de către Janeta Hanganu, iar Guvernul Republicii Moldova de către agentul guvernamental Vladimir Grosu.

Curtea Europeană a constatat violarea de către Guvernul Republicii Moldova a următoarelor drepturi garantate de Convenția Europeană:

Articolul 5 § 1 (Dreptul la libertate și siguranță) referitor la detenția ilegală în lipsa unei suspiciuni rezonabile că E. Mușuc ar fi comis o infracțiune.

Curtea a observat că în demersul de aplicare a arestului, procurorul nu s-a referit la careva probe ce ar susține teoria sa că a existat o infracțiune în general și că reclamantul ar fi vinovat de comiterea ei. Curtea de asemenea a observat că din documentele prezentate instanțelor naționale nu rezultă clar cum procurorul a ajuns la concluzia că prețul imobilului era diminuat sau dacă există vreo complicitate între bancă și reclamant. În concluzie, Curtea Europeană consideră că materialele prezentate pentru aplicarea arestului nu puteau convinge un observator independent că E. Mușuc a comis vreo infracțiune iar detenția sa din 28 septembrie până la 14 noiembrie 2006 era ilegală deoarece nu s-a bazat pe o suspiciune rezonabilă.

Articolul 5 § 3 (Dreptul la libertate și siguranță) referitor la lipsa motivelor pentru aplicarea și prelungirea detenției preventive.

Curtea a constatat că instanțele naționale nu au oferit motive „relevante și suficiente” pentru menținerea Dlui E. Mușuc în stare de arest preventiv, limitându-se la parafrazarea motivelor prevăzute de Codul de Procedură Penală, fără a explica cum acestea sunt aplicabile cauzei Dlui Mușuc.

Curtea cu îngrijorare remarcă natura repetitivă a problemei privind lipsa motivelor pentru arest, care a constatat-o prima dată în cauza Șarban în 4 octombrie 2005. Din aceste motive Curtea dedică o mare parte a hotărârii pentru a explica judecătorilor naționali încă o dată ce înseamnă motive suficiente și rezonabile.

În același timp, Curtea subliniază că detenția Dlui E. Mușuc după aplicarea unei cauțiuni în situația în care nu există motive suficiente pentru arest de asemenea este ilegală și constituie o încălcare aparte a Articolului 5 § 3.

Articolul 5 § 4 (Dreptul la libertate și siguranță) referitor la imposibilitatea întrevederilor confidențiale în cadrul CCCEC prin peretele de sticlă.

Similar cauzelor, *Castravet, Istratii și alții, Modârcă*, Curtea Europeană a constatat încălcarea confidențialității întrevederilor Dlui E. Mușuc cu avocații săi prin peretele de sticlă al CCCEC.

Articolul 5 § 4 (Dreptul la libertate și siguranță) referitor la refuzul ilegal de a permite accesul lui E. Mușuc și a avocaților săi la materialele dosarului penal și de audiere a unui martor.

Curtea Europeană și în această parte a hotărârii dedică multă atenție explicațiilor pentru instanțele naționale ce presupune principiul egalității armelor. Curtea recunoaște că într-adevăr eficiența investigației penale solicită limitarea accesului la anumite materiale din dosar, însă această limitare nu poate restrânge în mod substanțial dreptul la apărare.

Suplimentar, Curtea Europeană constată ignoranța instanțelor de judecată naționale la numeroasele solicitări ale reclamantului și avocaților săi de a vedea procesul verbal de audiere a unui martor la care făcea referință procurorul.

Din aceste motive, Curtea constată încălcarea Articolului 5 § 4 pe motiv că lipsa accesului la acest proces verbal a împiedicat reclamantul să poată formula și prezenta o apărare eficientă.

Pentru violările comise, reclamantul a solicitat 11 000 EUR pentru repararea prejudiciului moral și 3500 pentru cheltuieli de judecată. CEDO a decis de a obliga Guvernul Republicii Moldova să-i achite dlui E. Mușuc 9 000 EUR cu titlu de prejudiciu moral și 3000 EUR cu titlu de cheltuieli de judecată.